

ter udenfor Lønningerne er der i Fire-aaret 1899—1900 til 1902—03 brugt gennemsnitlig aarlig 22,846 Kr., og der er nu foreslaaet 23,701 Kr. (jfr. Bilag A.). Forøgelsen er saaledes højest ubetydelig; paa nogle Steder er der sket Indskrænkning, paa andre har Forretningernes Udvidelse nødvendiggjort en ringe Forhøjelse, og i sidstnævnte Henseende maa der i øvrigt regnes med, at Portoens Stigning spiller en ikke ringe Rolle ogsaa paa Toldvæsenets Budget.

For de egentlige Lønningers Vedkommende er der i samme Tidsrum som ovenfor nævnt brugt aarlig 205,388 Kr., og der er nu foreslaaet 236,600 Kr., hvortil kommer Udgiften efter Lovforslagets § 8. Forøgelsen hidrører, som Bilag B. udviser, navnlig fra den højest fornødne Forhøjelse af de smaa Lønninger; men efterhaanden som Antallet af Kontorpladser indskrænkes, og de unge rykke op paa de ældres Pladser, for hvilke Vederlaget samtidig paa adskillige Steder nedsættes, vil formentlig en Besparelse af ca. to Trediedele af den her nævnte Forøgelse (31,212 Kr.) atter indvindes. Den hele ovenfor forudsatte Merudgift af knapt 40,000 Kr. vilde herved gaa ned til under 20,000 Kr.

Nogen Beregning af, hvilken Merudgift Lovforslagets § 5 vil medføre ud over de ovenfor anførte 3,755 Kr., lader sig ikke foretage; nogen stor fiskal Betydning kan Bestemmelsen ikke faa, og da det haabes, at den normale Indrykningsalder i Assistentposterne inden altfor længe atter skal nærme sig 27 Aar, vil Bestemmelsen for saa vidt blive af stedse ringere fiskal Betydning.

Om Pensionsbyrden efter § 6 kan der heller ikke opstilles nogen sikker Beregning. Der findes, som nævnt, for Tiden 15 Kontorfunktionærer, der efter Bestemmelsen i § 6 ville have Ret til Pension. Der er ingen Grund til at tro, at dette Antal vil vokse; snarere maa det antages, at adskillige ældre Kontorarbejdere fremtidig ville søge Poster i 4de Lønningsklasse, naar de, som foreslaaet i § 5, kunne medtage en Del af deres Tjenestealder som Kontorarbejdere. I øvrigt bemærkes, at Kontorfunktionærer, der have taget deres Afsked paa Grund af Svagelighed, hidtil som Regel paa Finansloven have faaet faste aarlige Understøttelser af omkring 600 Kr.